

ε. Κόραμα

Αγαπητέ Ανδρέα, ευχαριστώ τους συνεργάτες μου του Οικουμενικού
Επιτελείου, ως του ένωσα το μέγιστο, που έμεινε τα παραμιά
σχόλια. Αν υιοθέτησες, ότι ωριμάει να έρωσε να δει ή να αγαπήσει γιατί
αυτό το μέγιστο σου. μου στέλνεις ένα ευχαριστήριο.

Αγροτική Πολιτική 1996 – 2003

 6/4.

Σχόλια για το κείμενο

Το κείμενο αναφέρεται σχεδόν εξ ολοκλήρου στις κεντρικές πολιτικές επιδοτήσεις και δεν κάνει ουσιαστική πολιτική ανάλυση για το αποτέλεσμα αυτών των πολιτικών στους αγρότες και στην αγροτική ανάπτυξη.

Έτσι όμως δεν μπορούμε να απαντήσουμε ικανοποιητικά γιατί μετά από τέτοια συσσώρευση ενισχύσεων, το ΠΑΣΟΚ είχε τα τελευταία χρόνια σοβαρές απώλειες στον αγροτικό κόσμο.

Κατά την άποψή μου πρέπει να συμπεριληφθούν αρκετά πολιτικά και κοινωνικά δεδομένα που καταδεικνύουν και την δική μας αδυναμία να κατανοήσουμε έγκαιρα τα προβλήματα και να δώσουμε αποτελεσματικές λύσεις.

Από την άλλη μεριά, χρειάζεται να αναδείξουμε και μια σειρά από πετυχημένες προσπάθειες σε πολλά προϊόντα, βιολογικές καλλιέργειες, οινοπαραγωγή, αγροτουρισμό κλπ. Έτσι θα φανεί το βαθύτερο πρόβλημα που διατρέχει πολλούς τομείς της ελληνικής κοινωνίας:

- ◆ Από την μια μεριά, η οργανωμένη διεκδίκηση κρατικών ενισχύσεων, χωρίς προσπάθεια προσαρμογής και χωρίς ενδιαφέρον για το μέλλον της αγροτικής παραγωγής.
- ◆ Από την άλλη, οι ανήσυχτοι και δημιουργικοί αγρότες που πήραν πρωτοβουλίες, αξιοποίησαν ευκαιρίες και συνιστούν την μόνη δυνατή επιλογή.

Στοιχεία που μπορεί να βοηθήσουν σε ένα πολιτικό εμπλουτισμό του κειμένου είναι τα εξής:

1. Η τεράστια καθυστέρηση στην κατάσταση Μητρώων, που επέτρεψε να μονιμοποιηθούν τα φαινόμενα εξαπάτησης και διόγκωσης της παραγωγής.
2. Η πλήρης εγκατάλειψη του συμβουλευτικού και πληροφοριακού ρόλου των γεωπόνων του Υπουργείου Γεωργίας, οι οποίοι μετατράπηκαν σε διαχειριστές των κοινοτικών ενισχύσεων και προγραμμάτων.
3. Η αδυναμία της κυβέρνησης να επιβάλει τον εκσυγχρονισμό των συνεταιριστικών οργανώσεων, οι οποίες αφέθηκαν να εξελιχθούν σε κομματικές και πελατειακές γραφειοκρατίες.
4. Η έμφαση της ΚΑΠ, αλλά και των κυβερνητικών πολιτικών, στις εκτατικές (και λιγότερο βιώσιμες) καλλιέργειες βάμβακος και καπνών. Ελάχιστη σημασία δόθηκε σε άλλα προϊόντα και σχεδόν καθόλου σε όσα προϊόντα ήταν εκτός ΚΑΠ.
Με λίγα λόγια η ίδια η κυβέρνηση είχε **ταυτιστεί** με την διαχειριστική λογική των ευρωπαϊκών ενισχύσεων και δεν είχε ούτε Σχέδιο, ούτε μηχανισμό, ούτε πολιτική προτεραιότητα την **ανταγωνιστική** αγροτική παραγωγή.
5. Τα Προγράμματα ΚΠΣ για τους αγρότες ήταν τρομερά γραφειοκρατικά και σπανίως έφταναν στους αγρότες χωρίς την πελατειακή διαμεσολάβηση.
6. Ποτέ δεν λύσαμε αποφασιστικά και ολοκληρωμένα το ζήτημα των διαφόρων πληρωμών προς τους αγρότες με ένα ενιαίο σύστημα σχεδιασμένο με βάση τις ανάγκες του αγρότη και όχι των ποικίλων μηχανισμών διαμεσολάβησης.

Έτσι ο αγρότης έβλεπε απίστευτες καθυστερήσεις ακόμα και σε μικρές πληρωμές και γρήγορα καταλάβαινε ότι τον συνέφερε καλύτερα να συμμετέχει και αυτός στην διόγκωση της παραγωγής και στις πλασματικές επιδοτήσεις.

7. Δεν διαμορφώθηκαν σύγχρονοι οργανισμοί προβολής και εμπορίας προϊόντων με αποτέλεσμα να συνεχίζεται η μεγάλη ψαλίδα μεταξύ τιμών παραγωγού και καταναλωτή.